

Gods bestuur zichtbaar op Golgotha

Om een juist begrip te krijgen van de ontzaglijke werkelijkheid van het Godsbestuur, van Zijn toorn tegen de zonde en van de ware aard van Zijn heiligheid moeten wij op het kruis zien. Daar horen we die bittere angstkreet, afgeperst aan het hart van de Zoon van God op het donkere Golgotha: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" Nooit was zo'n vraag tevoren uitgesproken, en nooit zal die meer uitgesproken worden. Of wij letten op Hem Die de vraag stelde, of op Hem tot Wie Hij de vraag richtte, of op het antwoord - de dood - het valt niet te loochenen dat hier iets plaatsvindt wat eenmalig is in de geschiedenis van de eeuwigheid. Het kruis is de maatstaf van Gods haat tegen de zonde en tevens is het de maatstaf van Gods liefde tot de zondaar. Het is de onvergankelijke grondslag van de genadetroom, de Goddelijk rechtvaardige oorzaak waardoor God ons de zonde kan vergeven en ons volmaakt kan rechtvaardigen in een opgestane en verheerlijkte Christus.

Wanneer nu echter de mens dit alles veracht en volhardt in zijn haat tegen God en zegt dat God te goed en te vriendelijk is om zondaars te straffen, wat zal dan zijn einde zijn? "Wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op Hem" (Jh.3:36). De rechtvaardige God heeft het oordeel voltrokken aan Zijn eniggeboren Zoon, Zijn geliefde, Zijn eeuwig welbehagen, toen Hij onze zonden droeg in Zijn eigen lichaam op het hout; zou het mogelijk zijn dat Hij dan de onboetvaardige zondaar ongestraft laat? Jezus, de vlekkeloos reine en heilige, de enige volmaakte die ooit op aarde wandelde, moest lijden voor de zonde, Hij de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, en zal God dan boosdoeners en mensen die Hem haten in de hemel opnemen? En nog wel omdat God werkelijk te vriendelijk en te goed is om een zondaar voor eeuwig in de hel te verderven? God moest Zijn geliefde Zoon overgeven, verlaten en verbrijzelen, om Zijn volk te verlossen van hun zonden, en kan Hij nu onbekeerlijke zondaars, verachters en opstandelingen behouden in hun zonden?

Stierf de Heer Jezus Christus tevergeefs? Verborg God Zijn aangezicht voor Hem zonder dat dit noodzakelijk was? Wat een afschuwelijke dwaasheid! De mensen willen alles geloven, als het maar niet de dwaasheid van God is! De mens, verduisterd in zijn verstand, zal de bespottelijkste ongerijmdheid geloven, als hij zich daardoor maar onttrekken kan aan de onderwerping aan het duidelijke onderwijs van Gods Woord. Wat hij niet zou durven toeschrijven aan een goed menselijk bestuur, aarzelt hij niet toe te dichten aan het bestuur van de alleen-wijze en waarachtige God. Wat zouden we zeggen van een bestuur dat de boosdoeners niet kon of wilde straffen? Zouden wij daaronder willen leven? Hoe zouden wij oordelen over onze regering van Groot-Brittannië, als - omdat de Koningin zo vriendelijk en goedhartig is - de misdadigers niet volgens de wet gestraft werden? Ziehier het antwoord dat God geeft op de dwaasheid van de mens: de HEERE, uw God, die God is, die getrouwe God... vergeldt een ieder van hen, die Hem haten, in zijn aangezicht, om hem te verderven".

En in het Nieuwe Testament vinden wij niets anders: Want het is nu de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het evangelie van God niet gehoorzamen? En als de rechtvaardige ternauwernood behouden wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen?" (1Pt.4:17-18). God kastijdt Zijn kinderen, juist omdat zij de Zijnen zijn en opdat zij "niet met de wereld zouden veroordeeld worden" (1Ko.11). De wereldling gaat nog ongestoord zijn eigen weg, maar de dag van oordeel en rechtvaardige vergelding nadert, een dag "die God bepaald heeft, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen door een man die Hij [daartoe] bestemd heeft" (Hd.17:31).